GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu kwartalnie złp. 12 — miesięcznie złp. 4. Ner pojedynczy gr. 10.

Nro 221

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 19 Sierpnia 1830 roku we Czwartek.

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE

KROLESTWO POLSKIE.

— *Rada królewskiego Alexandrowskiego uniwersytetu.* Podaje do wiadomości: iż termin zapisu JPP. uczniów królewskiego Alexandrowskiego uniwersytetu, na rok przyszły szkolny 18$\frac{30}{31}$ przeznacza się od dnia 1 do 14 września r. b. inclusive.

Uczniowie w Warszawie zamieszkali uskutecznić mają swój zapis przed dniem 6 września. Dni następne przeznaczają się dla przybywających z prowincji, lub tych piérwszoletnich, którzy w towarzystwie elementarném jeszcze świadectwa kwalifikacyjnego nie uzyskają. Po tym terminie zgłaszający się do zapisu przyjęci nie będą.

Gdyby uczeń obecny w Warszawie miał ważną przyczynę do zapisu w czasie oznaczonym, upraszać będzie rektora o przedłużenie mu terminu. Uczniowie, którzyby bez odebrania jeszcze matrykuł uczęszczali na prelekcje, uważani będą za nieobecnych, aż do daty otrzymania matrykuły, co liczone będzie do godzin opuszczonych, i w skutku czego mogą rok utracić.

Uczeń chcący się zapisać na dwa wydziały, oświadczyć winien, który z nich obiera sobie za główny. Nikt przeto na dwa wydziały zapisany, nie będzie miał prawa tłómaczyć się kollizją godzin, lub wielością pracy, jeżeli głównie obranemu wydziałowi, zadosyć nie będzie mógł uczynić.

Uczeń przybywający do uniwersytetu, obrawszy sobie stałe mieszkanie, naprzód zapisze się u dziekana właściwego, któremu okaże świadectwo kwalifikacyjne, jeżeli się piérwszy raz zapisuje, i u drugiego dziekana, jeżeli przybiera wydział. Po otrzymaniu stosownéj karty od dziekana, uda się natychmiast do zapisu w kancelarji rektora uniwersytetu, gdzie oraz uiści się z opłaty stosownie do urządzenia poniżéj wyrażonego. Następnie uda się do inspektora jeneralnego w towarzystwie osoby, któraby zaręczyła za przyzwoite ucznia po za uniwersytetem postępowanie. Dopełniwszy u tegoż dalszych potrzebnych formalności, zgłosi się po matrykułę do kancelarji uniwersytetu, gdzie złoży świadectwo szkolne, oraz kartę uzupełnioną zapisem u inspektora jeneralnego.

Urządzenie względem opłaty wpisowéj jest następujące:

1) Uczniowie uniwersytetu dzielą się co do opłaty wpisowéj: *a*) na płacących rocznie zł. 100; *b*) na płacących rocznie zł. 25; *c*) na uwolnionych od opłaty.

2) Złp. 25 obowiązany jest złożyć corocznie każdy składający świadectwo ubóstwa, podług niżéj przepisanych formalności.

3) Uwolnieni są zupełnie od opłaty: Stypendyści, kandydaci do stanu nauczycielskiego ze zgromadzenia XX. Pijarów, kollaboratorowie lub nauczyciele szkół publicznych, lekarze wojskowi, magistrowie chcący dłużéj uczęszczać do uniwersytetu, tudzież synowie profesorów i nauczycieli.

Ci wszyscy jednak, ażeby do takowego zupełnego dobrodziejstwa przypuszczonymi być mogli, obowiązani są złożyć świadectwo z odbytych z celującym postępem nauk.

4. Świadectwa niemożności opłaty, wydawane być powinny, na mocy protokólarnego zeznania dwóch osiadłych obywateli, na miejscu urodzenia lub pobytu familji ucznia, zaręczających pod odpowiedzialnością niemożność złożenia opłaty złp. 100. Zeznania takowe mieszkających na wsi, uczynione będą przed wójtem gminy i potwierdzane przez kommissarza do obwodu delegowanego; mieszkających w miastach wojewódzkich, powiatowych i innych, przed prezydentem lub burmistrzem miejscowym, a potwierdzone przez kommissarza do obwodu delegowanego lub przez kommissję wojewódzką, mieszkających w Warszawie przed kommissarzem właściwego cyrkułu, potwierdzone przez urząd municypalny.

Władze potwierdzające zeznania protokólarne, za rzetelność onych są odpowiedzialne. Uczniowie z zagranicy przybywający, którzy dla niewiadomości powyższego świadectwa złożyć nie będą mogli, mogą od rady uniwersytetu za uznaniem téjże, uzyskać uwolnienie od trzech części opłaty.

5. Wszelkie powyższe świadectwa nie mogą być wydawane na imie samych uczniów, lecz na imie ich rodziców, krewnych lub opiekunów, wyjąwszy, gdyby młodzieniec sam sobą zarządzał.

6. Świadectwa te wydawane będą bez stempla.

7. Świadectwa niemożności złożenia opłaty od władz administracyjnych, składać są winni wszyscy po raz piérwszy do uniwersytetu przybywający. Na dalsze zaś lata ich uczęszczania, rada uniwersytetu na mocy powyższych świadectw według rapportów inspektora jeneralnego i dziekanów, potwierdzać będzie uwolnienia dla tych którzy tylko złp. 25 płacić są obowiązani.

Potwierdzenia takowego nieuzyskają i całą opłatę złp. 100 na dalsze lata wnosić muszą:

a) Ci którzy, wyjąwszy przyczynę słabości rok zapisu utracą.

b) Którzy się okażą nieregularnymi, lub nie okażą należnych co rok postępów, albo w sprawowaniu się ściągną na siebie naganę.

c) Ci, o których zwierzchność uniwersytecka się przekona, iż żyją nad stan składających świadectwa ubóstwa, i że w wydatkach swoich nie są oszczędnemi.

Artykuł ten ściąga się równie do tych, którzy według artykułu 3 całkowicie od opłaty są uwolnieni. — w Warszawie dnia 16 sierpnia 1830 r. Za rektora prezydującego dziekan wydziału prawa i administr. *Bandtkie.* — *Brodzińskiego* S. U.

FRANCJA. — *Z Paryża, d.* 5 *sierpnia.* — Postanowieniem namiestnika z dnia wczorajszego, pan Baradère intedent wojskowy, został mianowany sekretarzem jeneralnym ministerstwa wojny; jenerał-major hr. Gentil St. Alphonse dyrektorem jeneralnym wydziału osób w ministerstwie wojny; intendent wojskowy hr. Daure dyrektorem jeneralnym administracji wojennéj, a pan Descheznez dyrektorem całéj rachunkowości ministerstwa wojny. Innem postanowieniem p. Calmon deput. został przywrócony do dawniéjszego urzędu dyrektora jeneralnego dóbr korony: Pan Charpantier adwokat, mianowany jest prokuratorem jeneralnym przy sądzie królewskim w Metz, na miejsce uwolnionego od służby pana Pinand. — Jenerał porucznik baron Maurin, otrzymał dowództwo w pierwszéj dywizji wojskowéj. — Przegląd gwardji narodowéj na polu Marsowém, odprawi się dnia 7 b. m. — Wczoraj o godz. 4 wszedł xiąże Chartres do tutejszéj stolicy na czele swojego pułku; poprzedziły go gwardje narodowe z Rouen i Evreux, lub za nim ciągnęły. Udał się przez bulewary do Palais-royal. Znajdowali się z nim xiążęta Orleanu i Nemours. Wspomniony pułk jest piérwszym, który wszedł do Paryża z kolorami narodowemi. — Między parami, którzy wczoraj złożyli uszanowanie swoje xięciu Orleańskiemu, uważano także xięcia Tayllerand.

— *Z Paryża, d.* 6 *sierpnia.* — Xiąże namiestnik królestwa pracował wczoraj z baronem Louis, tymczasowym kommissarzem przychodów, a potém dał prywatne posłuchanie kilku jenerałom. Onegdaj przyjął sąd Kassacyjny, Izbę obrachunkową, sąd Królewski i Trybunał I instancji. — Dzisiejszy Monitor umieścił kilka postanowień xięcia namiestnika: dwoma piérwszemi ozdobił obydwóch najstarszych synów swoich, xiążąt Chartres i Nemours, wielkim krzyżem legji honorowéj; trzecim mianował pana Feutrier, dotychczasowego prefekta departamentu Sarthe, prefektem departamentu Oise, w miejsce uwolnionego hr. Nugent; czwartém mianował pana Devaux adwokata i deputowanego, jeneralnym prokuratorem przy sądzie królewskim w Bourges, a piątém mianował pana Rossée jeneralnym prokuratorem przy sądzie królewskim w Colmar. — Pułkownik Fabvier ma sobie poruczone dowództwo w departamencie Sekwany i mieście Paryżu, a jenerał Daumesnil mianowany dowódcą zamku Vincennes. — Monitor donosi, iż podług rapportu jenerała dowodzącego 16 dywizją wojskową, dywizja jego przyjęła trójkolorową kokardę. Według tegoż dziennika podobne rapporta nadeszły od komendanta szkoły artylerji w Metz, od dowódcy 12 i 6 pułków lekkiéj piechoty stojących w Caen, od komenderującego załogą w Bourges, od dowodzącego 4tą dywizją w Tours jenerała Donnadieu, który także donosi, iż 39 pułk linjowy w Verdun przystąpił do obecnego porządku rzeczy. Według innych wiadomości, 5ty pułk gwardji stojącéj w Rouen i flotta znajdująca się w Cherbourg(*) ze wszystkiemi instytutami portowemi zatknęły trójkolorową chorągiew. W Clermont prefekt departamentu baron Sers złożył dobrowolnie swój urząd. W Puy de Dome zastrzelił się dowodzący jenerał Sainte-Suzanne. Wojska składające obóz pod St. Omer uznały rząd teraźniejszy.

— *Z Paryża d.* 8 *sierpnia.* — Wczoraj o godzinie w pół do szóstéj przyjmował xiąże Orleanu otoczony swoją rodziną izbę deputowanych. Pan Lafitte odczytał mu oświadczenie, przez które xiąże pod warunkami zmieniającemi konstytucję, zostaje powołany do tronu. Xiąże odpowiedział: — » Z głębokiém wzruszeniem przyjmuję to oświadczenie, które mi panowie przynosicie; jest ono w harmonji z zasadami politycznemi, jakie przez cały ciąg życia stanowiły mój sposób myślenia. Przepełniony wspomnieniami, które nakazywały mi ciągle życzyć, abym nigdy nie był przeznaczony do wstępowania na tron, wolny od ubiegania się za sławą, a nawykły do spokojnego życia, jakie prowadziłem w gronie mojéj rodziny, nie jestem w stanie ponowie ukryć przed wami te uczucia, które mi serce w tym zbiegu okoliczności poruszają; jedno z nich atoli przeważa wszystkie inne: miłość mojego kraju; czuję co ona mi przepisuje i dokonam tego. « — Izba parów, która na wieczorném posiedzeniu, do zakomunikowanego sobie oświadczenia izby deputowanych przystąpiła, z wyjątkiem tylko miejsca tyczącego się mianowania parów pod przeszłym rządem, czego roztrzygnięcie zdaje na samego tylko namiestnika państwa, udała się o godzinie w pół do jedenastéj do Palais-royal pod przewodnictwem barona Pasquier, w celu złożenia xięciu Orleańskiemu swéj uchwały i swego uszanowania. — Podróż Karola X odbywa się spokojnie ku Cherbourg. Cała rodzina królewska i szczupły dwór który ją otacza, mówią do xięcia Bordeau *Najjaśniejszy Panie.* Karol X i xiąże Augoulême pierwsi dali przykład swemu orszakowi w używaniu tych wyrazów.

Obrady Izb.

— *Izba deputowanych.* — Na sessji dnia 5 b. m., przy któréj rozpoczęciu jeden tylko pan Syrieys de Mayrinhac siedział na ławkach prawéj strony, zajęto się dalszém sprawdzaniem pełnomocnictw. Przyjęto deputowanych departamentów Niższéj Sekwany i Var, oprócz pana Auran de Pierrefeu, którego przyjęcie nadal odłożono, gdyż przeciw niemu, oświadczyła się znaczna liczba wyborców. Pan Viennet wniósł, aby wybór ten uznano za zupełnie nieważny, lecz wniosek jego nie utrzymał się. Podobnież odłożono przyjęcie pana Guernon de Ranville. Przyjęto zaś barona Louis i pana Lafitte, gdy okazali iż wybór odbył się podług przepisów. Wybór w Korsyce panów Colonna d' Istria i Roger, został uznany za nieważny. (Pan Roger obecny w sali natychmiast się oddalił). Podobnież nastąpiło względem pana Blou, obranego w departamencie Ardeche. Prezes uwiadomił potém zgromadzenie, iż na dzisiejszéj sessji spodziewać się ma izba udzielenia dwóch pism urzędowych. »Tymczasem (dodał) gdy sprawdzenie pełnomocnictw jest ukończone, możemy mianować 4ch kandydatów na urząd prezesa.« — Pan Corcelles

(*) Miasto portowe w dawnéj Normandji.

wniósł, aby izba dla oszczędzenia czasu, sama tym razem obrała swoich prezesów. Hr. Gaëtan de la Rochefoucauld ponowił wniosek uczyniony już przez pana Pelet na ostatniém posiedzeniu, aby 4ch kandydatów nieobranych na urząd prezesa, ogłosić wiceprezesami. Przeciw obudwom wnioskom powstali panowie Martignac i Mestadier odwołując się do wyraźnego przepisu konstytucji i urządzeń izby. Gdy prezes oświadczył, iż jedno z zapowiedzianych pism rządowych obejmuje właśnie, że sama izba ma prawo obierać swojego prezesa, dało się słyszeć kilka głosów: »Dobrze; ale jeszcześmy tego pisma nie otrzymali,« a pan Viennet dodał: »Czegoż od nas żądają? abyśmy prawo gwałcili!« Pan Karol Dupin wniósł potym, aby jak zwykle ułożono listę 5 kandydatów, a jeżeliby namiestnik zrzekł się wyboru prezesa, aby obrano tego kandydata, któryby miał najwięcéj krések, a innych 4 ogłoszono wiceprezesami. Pan Demarçay popiérał ten wniosek. Pan Dupin oświadczył: Mówiłem w duchu Konstytucji.«—»Co konstytucji (dał się słyszeć głos z końca lewéj strony), niemasz już konstytucji.«—»Jak można tak mówić!« rzekł pan Viennet. Po niejakich uwagach pana Villemain, który również uznawał za rzecz potrzebną stósować się do urządzenia izb, chociaż w ogólności przystawał, iż konstytucja zmienioną być powinna, jednomyślne prawie przyjęto powyższy wniosek pana Larochefoucauld, i przystąpiono do kreskowania wyboru 3 kandydatów na prezesostwo. Znajdowało się 218 deputowanych; prosta zatém większość 110. Pan K. Perrier miał 174 krések, pan Lafitte 160, pan Delessert 123, pan Dupin starszy 120, Royer Collard 100, pan B. Constant 95. Tak więc 4 piérwszych ogłoszono kandydatami, a dla wybrania piątego kandydata musiano przystąpić do powtórnego kreskowania, które aby było ważne, musiało do niego należyć 214 deputowanych. Z początku było ich tylko 212, lecz w kilka minut potém, przybyło jeszcze 7, między któremi był jenerał Lafayette. A tak prosta większość wynosiła 110. Następnie ogłoszono pana Royer-Collard piątym kandydatem. Gdy prezes oznajmił potem zgromadzeniu iż zapyta się kommissarza wydziału spraw wewnętrznych, kiedy namiestnik zechce przyjąć bióro izby, wystąpił znowu p. B. Constant z wnioskiem, aby p. K. Perrier ogłoszono natychmiast prezesem, a 4 innych wice-prezesami; odwoływał się do pana Lafayette, iż namiestnik zostawia prawo mianowania samym deputowanym. Nie przyjęto jednak tego wniosku, i sessję o godz. 5 odroczono. O godzinie 8 wieczorem rospoczął ją znowu prezes starszy wiekiem i oznajmił zgromadzeniu iż namiestnik chce o godzinie 9 przyjąć bióro tymczasowe z listą 5 kandydatów. O w pół do 9 wyszedł pan Labbey de Pompieres z 4 tymczasowymi sekretarzami, a pan Lameth zastąpił go w prezydowaniu. W pół godziny wrócił i udzielił zgromadzeniu następującą odpowiedź namiestnika: »Pragnąłbym aby sama izba mogła uczynić wybór; lecz należy się posłuszeństwo prawu. Zawsze w téj mierze przykłady dawać będę. Mam nadzieję, iż to będzie ostatni raz, że ta lista została przełożoną.« Radosne okrzyki rozlegały się przy czytaniu tego pisma. W niebytności pana Labbey de Pompieres, chciano przystąpić do wyboru 4 sekretarzy; lecz pokazało się, iż liczba obecnych deputowanych nie była dostateczną. Pan de la Pommeraie żądał aby wymieniono deputowanych, którzy się oddalili; twierdził, iż ich niedbałość nie jest do przebaczenia. Oparł się temu pan Voisyn de Gostempe, bo takie postępowanie równałoby się pewnemu rodzajowi proskrypcji, i zanadto przypominałoby czasy rewolucji. Pan Viennet mniemał, iż prosta większość powinna być przyjęta, nie według ogólnéj liczby deputowanych, lecz po potrąceniu wstrzymanych lub wyłączonych deputowanych. Rzeczywistszy skład izby, twierdził p. Duvergier de Hauranne wynosi po tém potrąceniu tylko 362 członków, a zatém prosta większość jest 182. Pan Lardemelle uczynił uwagę, iż takie tłómaczenie sprzeciwia się urządzeniom, uznano atoli 202 obecnych deputowanych za liczbę dostateczną do kreskowania. Z tych pan Jaqueminot otrzymał 166 krések, pan Pavée de Vendoeuvre 153, pan Kunin-Gridaine 149 a pan Jars 131 krések. Tych więc 4 deputowanych ogłoszono sekretarzami izby.

— *Sessja d. 6 sierpnia.* Gdy prezes starszy wiekiem rozpoczął posiedzenie o godz. 10, ledwo 4 do 5 deputowanych było obecnych. O godz. 11 liczono ich 60 kilku. Miano przystąpić do wyboru 5 kandydatów, z którychby namiestnik wybrał 2 na kwestorów izby; lecz zgromadzenie postanowiło aby dotychczasowi kwestorowie tymczasem jeszcze urząd swój piastowali. Gdy prezes chciał potém udzielić izbie adres odebrany od deputacji miasta St. Quentin pan Salverte oparł się przeczytaniu tego pisma uważając je za przeciwne zwyczajowi. Przyjęto wniosek pana Dumeyllet, aby w biórach zajęto się roztrząsaniem pełnomocnictw deputowanych, których w obydwóch poprzedzających dniach nie przyjęto. Tym celem przerwano posiedzenie na czas krótki. Po wyrzeczonem przyjęciu wspomnionych deputowanych, pan Labbey de Pompieres, przeczytał postanowienie namiestnika, iż p. K. Perrier mianowany jest prezesem izby deputowanych. Prezes starszy wiekiem, złożył swój urząd, mówiąc: »Nim to krzesło opuszczę, na którém tylko trafunkiem zasiadłem, winienem oświadczyć Wpanom mocne podziękowanie za względy któreście mi okazali. Wracam na ustronie, które średniemu stanowi memu i skłonnościom moim odpowiada; tam dopóki współobywatele moi uznają mnie godnym swojéj ufności, nie przestanę słabemi mojemi siłami bronić ubogich i uciśnionych. Tuszę sobie, iż mi się to uda lepiéj, niż dotąd. Nigdy nie będę miał względu na osoby, które trzymają stér kraju, i zawsze poczytam sobie za chlubę zasługiwać na imie dawnego trybuna, które mi dano. Jak zawsze, powstawać będę przeciw marnotrawstwu i domagać się uchylenia podatków, które szczególniéj mniéj majętną klassę obarczają.« — Gdy pan K. Perrier nie był obecnym, piérwszy vice-prezes pan Lafitte zasiadł na krześle prezesowskiém. Udzielił zgromadzeniu następującą propozycję złożoną w biórze: — »Oskarżam byłego ministra autora rapportu do króla i kontrasygnującego postanowienie z dnia 25 lipca, o zdradę kraju. (podpisano) Euzebi *Salverte.*« — Chciał potém pan Salverte rozwinąć swój wniosek, lecz zewsząd wołano: iż to jest rzeczą zbyteczną; żądał więc odesłania swojego wniosku do biór. Po zwykłém podziękowaniu prezesowi starszemu wiekiem, udali się deputowani do biór swoich, w celu mianowania kommissji do ułożenia adresu. Rozpoczęła się znowu sessja ogłoszeniem nieważności wyboru margr. Vaulchier, prezesa zgromadzenia, w którym obrany został. Vice-prezes przeczytał potém list pana K. Perrier, który oświadczył, iż dla słabowitości zdrowia, nie może tymczasowie przyjąć urzę-

du prezesa izby. P. Corcelles uczynił wniosek, aby wszyscy członkowie izby podpisali odezwę do xięcia Orleanu, ażeby w gronie jéj nie było już żadnego tajnego lub otwartego nieprzyjaciela. Na wniosek p. Berryer odesłano tę propozycję do bióra. Tu zażądał głosu pan Berard (z dep. Seine et Oise) dla uczynienia nowego wniosku: Powiada najprzód, iż ostatnie wypadki zniosły porządek polityczny jaki dotąd istniał, a zatém i władzę jaką król Karól X posiadał i którą przelewa mocą swojéj abdykacji. W stanie więc niepewności dręczącym Francję, gdzie jedni żądają rzeczypospolitéj, inni monarchji z przywołaniem na tron syna Napoleona, lub téż xięcia Orleanu; izba powinna się zająć ustaleniem władzy najwyższéj, do którego ją upoważnia prawo koniecznéj potrzeby. Tymczasowa władza jest pomocna xięciu posiadającemu zaufanie narodu; lecz gdy właśnie zapewnienie wewnętrznéj spokojności wymaga, ażeby ten stan tymczasowy ustał, ażeby zarazem niedoskonałe lub błędne instytucje były uzupełnione i poprawione, i ażeby kraj miał rękojmię ich trwałości; przeto wychodząc z prawa koniecznéj potrzeby i mając wzgląd na niezwyczajne i naglące położenie kraju, przedstawia izbie do uchwalenia następujące wnioski: — »Izba deputowanych zważając w interesie dobra publicznego na konieczną potrzebę wynikłą ze zdarzeń w dniach 26, 27 i 28 lipca, oraz z ogólnego położenia Francji, oświadcza: iż tron jest wakujący, i że nagła zachodzi potrzeba jego osadzenia. Izba oświadcza daléj, że stósownie do życzeń i interesu narodu Francuzkiego, wstęp i następujące artykuły konstytucji wykreślone, lub w oznaczonym tu sposobie zmienione być muszą.« — Artykuł 6 jest zniesiony. — W artykule 14 wypuszczone są słowa: »*do zabezpieczenia państwa*« a dodane na końcu: »*wszystko pod odpowiedzialnością swoich ministrów*« — W artykule 15 wykreśla się słowa: »*z departamentów*« gdyż na przyszłość będą tylko deputowani z okręgów. — Zamiast artykułu 16 i 17 stanowi się następujący: »Projektowanie praw należy do króla, do izby parów i do izby deputowanych. Lecz każde prawo skarbowe musi najpierwéj przez izbę deputowanych być uchwalone.« — Artykuły 19, 20 21 są zniesione, jako wynikające z artykułów 16 i 17. — Zamiast artykułu 26, ustanowiony jest następujący: »Każde zgromadzenie się izby parów nie w obrębie czasu w którym izba deputowanych ma swoje posiedzenia, jest zakazane i z prawa nieważne, wyjąwszy ten jedyny przypadek, kiedy izba parów zgromadzona jest jako trybunał, i podtenczas sądowe tylko czynności wykonywa.« — Zamiast artykułu 28, ustanowiony następujący: »Parowie mają z 25 rokiem życia wstęp do izby i głos doradczy.« — Zamiast artykułu 30, następujący: »Xiążęta krwi są parami z prawa swego urodzenia; zajmują miejsce zaraz za prezesem.« — Artykuł 31 zniesiony. — Zamiast art. 32, następujący: »Posiedzenia izby parów są publiczne, lecz wniosek pięciu członków jest dostateczny, do zamienienia izby w wydział tajny.« — Artykuł 36 zniesiony. — Zamiast artykułu 37, następujący: »Deputowani będą wybiérani na lat 5.« — Zamiast artykułu 38, następujący: »Żaden deputowany nie może być przyjęty do izby, jeżeli nie ma 25 lat wieku i nie łączy w sobie prawnych warunków.« — Zamiast artykułu 40, następujący: »Nikt nie jest wyborcą, kto nie ma najmniéj 25 lat wieku i nie łączy innych prawnych warunków.« — Zamiast art. 41, następujący: »Wyborcy mianują prezesów swoich kollegjów.« — Zamiast art. 43, następujący: »Prezes izby deputowanych wybierany będzie przez izbę na cały czas trwania prawodawstwa.« — Artykuły 46, 47 i 56 są wykreślone. — Zamiast artykułu 62 i 63, następujący: »Nikt nie może być usunięty od naturalnych sędziów swoich. Nie mogą być przeto zaprowadzane nadzwyczajne kommissje i trybunały pod jakiémkolwiek nazwaniem.« — Art. 74, zamiast słów: »Przy uroczystości namaszczenia« są położone słowa: »Przy mojém wstąpieniu na tron.«

Zachowanie niniejszéj konstytucji i wszystkich przez nią uświęconych praw, ma być poruczone patrjotyzmowi i waleczności gwardji narodowych i wszystkich obywateli. Oświadcza nakoniec izba deputowanych, iż przez osobne prawa w jak najkrótszym czasie potrzeba starać się: — 1) o rozciągnienie sądu przysięgłych do wykroczeń politycznych, a mianowicie druku: — 2) o odpowiedzialność ministrów i urzędników 2giéj klassy; — 3) o powtórne obranie deputowanych powołanych do urzędów publicznych; 4) o uchwalenie rocznego kontyngensu wojskowego; — 5) o przywróceniu gwardji narodowych z przypuszczeniem żołnierzy ich do wyboru officerów; — 6) o xięgę praw wojskowych, stanowiącą prawnym sposobem stan officerów wszelkiego stopnia; — 7) o administrację departamentową i municypalną z uczęstnictwem obywateli do jéj składu; — 8) o wolność publicznego nauczania; — 9) o zniesienie podwójnego kreskowania, i o ustanowienie warunków kreskowania i obieralności. — Żąda oraz izba, aby wszystkie mianowania parów za rządu przeszłego króla, uznano za nieważne i niebyłe. — Względem przyjęcia tych przepisów i wniosków oświadcza izba deputowanych: iż powszechny i nagły interes ludu Francuzkiego powołuje na tron: Jego Królewiczowską Mość xiążęcia Filipa d' Orleans, jeneralnego namiestnika królestwa, i potomków jego w linji męzkiéj według prawa pierworodztwa, z wyłączeniem na zawsze linji żeńskiéj i jéj potomków. — W skutku tego ma być proszony jego Królewiczowska Mość, aby powyższe zastrzeżenia i zobowiązania, oraz przestrzeganie konstytucji i wskazanych jéj odmian uroczyście zaprzysiągł, i aby uczyniwszy to przyjął tytuł Króla Francuzów.

Gdy pan Berard ukończył swój wniosek, pan Aug. Perrier żądał, aby go odesłano do rozstrząśnienia kommissji adresowéj zaklinając zgromadzenie aby z niczém się nie kwapiło. Przeciwnie pan Mateusz Dumas radził, aby okoliczność tę polecono osobnéj kommissji, P. Villemain przystawał na ten wniosek, mniemał atoli, iż byłoby dobrze, gdyby się obecne kommissje połączyły i propozycję pana Berard wspólnie rostrząsnęły; za tém zdaniem poszła większość zgromadzenia. — Skład obydwóch kommissji jest następujący; *Komissja do Adressu.* Panowie: Villemain, Pavée de Vandoeuvre, Humblot-Conté, Keratry, Dupin starszy, Mat. Dumas, B. Constant. J. Lefebvre i Etienne. *Kommissja do propozycyji pana Bérard.* Aug. Perrier, Humann, B. Delessert, hr. Sade, jenerał Sebastjani, Bertin de Vaux, hr. Bondy i Tracy. — Na wniosek pana Keratry rozeszło się zgromadzenie postanowiwszy znowu zebrać się o godzinie 8 wieczorem. (Dalszy ciąg narad odkładamy na jutro.)

W DRUKARNI GAŁĘZOWSKIEGO I KOMP. PRZY ULICY ŻABIEJ Nr. 472.